

[Bouet.]

Dampskibsrederiforening og de øvrige rederier. Det ville derfor være unaturligt, at ville unddrage en sådan enkelt organisation fra at kunne forhandle på sine medlemmers vegne. Jeg havde gerne set, at Dansk Dampskibsrederiforening og skibsførernes organisation havde kunnet tale sig tilrette, men det har jo ikke været muligt at opnå enighed på dette punkt. Folketingsudvalget, som også har behandlet spørgsmålet — idet alle de søfarende officersorganisationer naturligvis står bag ved dette lovforslag —, har sluttet sig til flertallet i kommissionen angående sømandsloven. Folketingets udvalg udtaler i sin betænkning, at man af lovtekniske grunde ikke kan indføre en sådan bestemmelse i sømandsloven, den hører hjemme under funktionærloven, og man retter en henstilling til regeringen om gennem en revision af funktionærloven at bøde på dette forhold. Denne henstilling vil jeg meget stærkt understøtte, idet jeg anmoder den højtærede arbejds- og socialminister — ministeren er ikke tilstede her i dag, og kan derfor ikke høre min milde røst; derfor beder jeg den højtærede handelsminister om at bringe min henstilling videre — om snarest muligt at fremsætte et forslag om ændringer i funktionærloven, så at dette spørgsmål kan bringes ud af verden. Også her gælder min betænkelighed ved udvalgsbehandling, for så går der igen både sommer og vinter, inden dette spørgsmål bliver afklaret.

Iøvrigt kan jeg ligesom de tidligere ordførere på min gruppes vegne tilsige velvillig behandling af både forslaget om sømandsloven og forslaget om ændringer i søloven.

P. N. Petersen (Røjle): Da mit partis ordfører i den foreliggende sag, det ærede medlem hr. Gudiksen, på grund af sygdom er forhindret i at være tilstede, skal jeg på mit partis vegne anbefale de to lovforslag, som foreligger til behandling, til gennemførelse her i det høje landsting.

Det er slet ikke så ligetil at trænge til bunds i denne lovgivning. Den er meget omfattende og indeholder så mange problemer, at man ikke kan regne med, at loven i sin endelige affattelse vil tilfredsstillende alle parter. Når jeg alligevel med forholdsvis stor tryghed anbefaler lovforslaget, skyldes det den omstændighed, at det er meget omhyggeligt forberedt dels gennem den af handelsministeriet den 31. marts 1949 nedsatte kommission med professor Sindballe, hvis dygtighed ikke er helt almindelig, som formand, dels ved det indgående udvalg-

arbejde, som har fundet sted i det andet høje ting. Dertil kommer, at der har fundet et vist samarbejde sted med de andre nordiske lande, som også har nedsat kommissioner til forberedelse af en tilsvarende lovgivning; lovgivningsmagten i Finland har indhentet erklæringer fra de pågældende organisationer.

Det er også mit indtryk af lovforslaget, at det på forskellige områder viser større hensyntagen til mandskabet, end det hidtil har været tilfældet. Jeg tænker i denne forbindelse ikke alene på bestemmelserne om sygdomstilfælde, hjemsendelse på ferie o. lign., som har været nævnt af de andre ordførere, men også på de disciplinære foranstaltninger. Jeg forstår, at ikke mindst det sidste forhold har været genstand for omhyggelige overvejelser. Menneskene er nu engang ikke så gode, som de burde være, og når sådanne små samfund — jeg tror, det var det ærede medlem hr. Erik Jacobsen, der anvendte dette udtryk —, som skibsbesætninger på de store have må siges at være, er afsondret fra den store verden, er det såre naturligt, at det slider på nerverne; eet enkelt menneske kan ødelægge et iøvrigt godt forhold på et skib. Derfor må der være adgang til at bringe visse disciplinære magtmidler i anvendelse; her er altså tale om bod.

Alt i alt har jeg fået et godt indtryk af lovforslaget og skal på min gruppes vegne anbefale både forslaget til sømandslov og forslaget om ændringer i søloven til gennemførelse her i tinget.

Chr. Nielsen: Når en lov efter 30 års forløb tages op til revision, ligger det i sagens natur, at der altid vil være ændringer at foretage, større eller mindre alt efter lovens art og karakter. For sømandslovens vedkommende mener jeg, at udviklingen har nødvendiggjort, at der efter de 30 års forløb sker meget betydelige ændringer i den, så meget mere som loven allerede fra sin ikrafttræden i 1924 var forældet. Selvom det ærede medlem hr. Erik Jacobsen citerede en udtalelse om, at den nugældende lov var en gave til søfolkene for deres indsats under den første verdenskrig, er det dog en kendsgerning, at den sømandslov, der trådte ud i livet i 1924, i forhold til de løfter, man dengang havde afgivet til søfolkene, stod i samme slette forhold til de afgivne løfter som det, vi siden befrielsen har gennemført for søfolkene, i forhold til de løfter, man har strøet om sig med.

Da sømandsloven trådte i kraft i 1924, var den aldeles utilstrækkelig. Man bibeholdt en lang række nedarvede, traditionsprægede